

paastaa, at Grunden er, at de ere komne fra helt andre Samfundsklasser, end man tidligere har rekruteret Officersstanden fra. Grundene kunde jo være mange forskellige. Den, der hyppigst er bleven nævnt, er naturligvis den med den saakaldte sociale Dannelse. Jeg vil heller ikke bestride, at der kan komme Folk ind paa Korporal- og Officersskolen som Rekrutter, som have haft gode Evner og have kunnet erhverve sig de fornødne Kundskaber, der ikke destomindre have visse Mangler, som nu en Gang ikke lade sig forene med den Stilling, det bestrider jeg ikke, men jeg hævder, at de fleste, der slap igennem paa det Tidspunkt og naaede til at drive det ikke alene til fast Officer, men ogsaa rykkede op i Kaptajnsgraden og have ført en god og dygtig Skole og et godt Kompagni, om dem kan man ikke sige, at de have haft Mangel paa almindelig social Dannelse, ikke kunde bukke saa fint som de andre, have spist med Kniv i Stedet for med Gaffel, eller hvad man nu har villet henregne under den Kategori. Men jeg siger blot, at det er en Kendsgerning, at det ikke er lykkedes nogen af dem at komme højere op, og jeg siger derfor, at det er umuligt, at disse Hensyn kunne have medvirket dertil. Nu vil jeg ikke desto mindre hævde med mit lange Kendskab til disse Forhold, at naar man tror i Almindelighed, at det var Kaptajnsklassen, der standsede disse Folk, saa er det ikke rigtigt, det er ikke den Erfaring, jeg har gjort, det kan hælde, men det er neppe det normale. Sagen er nemlig den, at Kaptajnerne for deres Vedkommende nærmest ere henviste til blot at udfylde en Række dertil indrettede Skemaer, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, dermed have de gjort deres, de kunne have udfyldt Skemaerne i og for sig tilfredsstillende uden at mene, at de skulde have hindret vedkommende Mand i at komme videre, men saa kan den næste Instans, Bataillon, det er den, der gør Indstilling, nu til Kronborgs, tidligere Frederiksberg Slots yngste Klasse, have sine Grunde til ikke at tage ham endda. Men Kaptajnerne have tidligere ikke ønsket at tage alle dem med, der ønskede Optagelse og maaske kunde være kvalificerede, og de have haft en god Grund dertil. Der er ofte ført Klager over, at alle de bedste Elementer vilde gaa paa Løjtnantskolen og ikke paa Korporalskolen, og man var ikke tjent med at miste alle dem, der vare bedst egnede til at blive Korporaler. De Herrer kunne mene, at det er

en lidt smaalig Betragtning, men fra et Kompagnieffsstandpunkt er det ikke en Betragtning, man ganske kan underkende. Mangelen er vistnok, at der ikke er bestemte Regler for Afdelingerne til at lade de Folk, der ere kvalificerede, komme igennem, enten saa Kompagniet ønsker at have dem paa den ene eller den anden Skole.

Jeg mindes, at paa en Rekrutskole, da Mandskabet meldte sig om Efteraaret, var der adskillige, der ønskede at komme paa Officersskolen, deriblandt en Murersvend. Han var en udmærket dygtig Soldat, jeg havde intet imod, at han kom derind, og mente, at det vilde følge af sig selv, da han havde Præliminæreksamen. Der er nemlig den Regel, at Folk, som have Præliminæreksamen eller fjerde Klasses Hovedeksamen eller Seminaristeksamen, kunne komme derind uden Prøve, men det følger af sig selv, at naar en Mand ikke har nogen saadan Eksamen, men er en almindelig Husmandssøn eller Gaardmandssøn eller Haandværker uden Eksamen, saa maa han underkaste sig en Prøve, og hvis han ikke kan præstere de fornødne Kundskaber, saa er der intet at gøre, saa bliver han udelukket. Det er en Kommission, der bliver nedsat, der afholder Prøven, men naar vedkommende har en af de nævnte Eksaminer, saa have de ubetinget Lov til at komme ind. Under disse Omstændigheder bliver man noget betænkelig, naar en saadan Mand ikke bliver optagen. Jeg nævner dette som et Eksempel. Hvis jeg skulde gaa samme Vej som det ærede Medlem i mine Betragtninger, saa vilde jeg sige: Naar han ikke bliver optagen, skønt han er indstillet af Kaptajnen som Nr. 1, saa maa Grunden være den, at han er Murer, men da Forholdet er det, at der er mange, der have de fornødne Kundskaber og Dannelse, før de overhovedet gaa over i det praktiske Liv, gaa ud i praktisk Haandværk for at erhverve en Livsstilling, saa skulde man synes, at der var ikke synderlig Mening heri. Jeg var ikke fornøjet med det, og skønt jeg ikke havde Ret til at forhindre Bataillonens Indstilling, saa kunde jeg nok mundtlig protestere derimod, eftersom jeg følte mig forurettet derved, og saa blev jeg gjort opmærksom paa, at han kunde blive en overmaade fortræffelig Korporal, og at det af den Grund vilde være ganske urigtigt at indstille ham.

Jeg har nævnt disse Ting, fordi jeg har troet, at det kunde bibringe en Del af Tingets Medlemmer noget mere For-